

Цими днями вийшов друком черговий номер семінарійного часопису «Слово», якому у 2010 р. виповнюється 10 років. Основна мета діяльності редколегії «Слова» – поділитися своєю вірою, досвідом християнського життя, а справжнім сенсом існування «Слова» є проповідь Євангелія.

Часопис розпочав своє існування у 2000 році

з благословення ректорату Дрогобицького Єпархіяльного Кетехитичного Інституту Пресвятої Трійці та ініціативи семінаристів. На початках він видавався меншим форматом (А5) як місячник (його можна вважати експериментальним виданням). Згодом, з січня 2001 року, титул змінився на щомісячний журнал (з 2002 р – часопис) Дрогобицького Єпархіяльного Кетехитичного Інституту. Часописом Дрогобицької Духовної Семінарії «Слово» стало з вересня 2003 року, коли богословський факультет Дрогобицького Єпархіяльного Кетехитичного Інституту виокремився в самостійну структуру під назвою Дрогобицька Духовна Семінарія блаженних священномучеників Северина, Якима та Віталія. Саме тоді часопис вперше вийшов у кольоровій обкладинці. Формат А4 застосували до «Слова» уже з осені 2002 року.

Початкова кількість сторінок становила 12-52 формату А5, поступово зростаючи. У форматі А4 первісна кількість сторінок складала 16-24, поступово піднявшись до сталої кількості 40 сторінок (лише декілька номерів вийшло з 44-ма сторінками). З грудня 2007 року редколегія часопису поставила перед собою вимогу: один номер «Слова» має становити не менше 44 сторінок А4, відкриваючи перспективу збільшення обсягу журналу.

І тепер в плянах, витримавши цю вимогу, працювати над якістю матеріалу і, по можливості, побільшити кількість сторінок і наклад, котрий досі не складав більше 1500 примірників, а також розширити простір розповсюдження часопису, котрий на сьогодні включає в себе лише деякі райони Самбірсько-Дрогобицької Єпархії. Важливим завданням є і впровадження регулярного щоквартального виходу журналу.

Формування редакційної спільноти «Слова»

Редакційну колегію «Слова» здебільшого склали семінаристи. На початках один з них почергово був відповідальним за випуск, а з часом, коли ініціативна група сформувалась у справжню і постійну редколегію, було обрано головного редактора – семінарриста Степана Стецика. До «первісної» редколегії входили семінаристи Микола Пишкович, Роман Федько, Василь Гой, Олег Сподар, з часом до них долучилися Ігор Бараняк, Любомир Григель, Олег Шепетяк (теперішній головний редактор часопису), Тарас Рисей, Олег Чупа, Юрій Мартинюк. Це був перший редакційний колектив «Слова», завдяки котрому й виник місячник і розвинувся в часопис.

2001 року редакція журналу дещо змінилася, головним редактором став семінарист Василь Чудійович, до випуску наступного числа «Слова» це служіння перейняв Андрій Осередчук (семінарійний префект), а редколегію склали семінаристи Михайло Лесів, Тарас Рисей і Олег Чупа, згодом до них пристали Михайло Олійник, Михайло Білецький, Андрій Косар, Олег Цимбалюк. Це була, так назвемо, друга редколегія.

Третє покоління редакційної спільноти «Слова» була такою: головний редактор – проректор семінарії о. Григорій Комар, а до складу другої редколегії прилучились Дмитро Наконечний, Володимир Кравців, Любомир Ференс, Андрій Циб, Василь Вербіцький, Олег Зинич, Ростислав Дучак, Степан Бобер, Дмитро Сенейко, Сергій Паламарчук, Юрій Мартинюк (залишився ще з первісного колективу), Юрій Сільник (займався дизайном обкладинки у 2006-2007 рр.), Володимир Олексяк (відповідав за економічні питання і розповсюдження). У свій час (хто довше, хто менше) в редакційній колегії працювали Андрій Бунь, Андрій Сов'як, Дмитро Горнакевич, Ярослав Крижановський та інші. Зауважимо, що кількість членів редколегії не була постійною (і такою чисельною, як описують попередні рядки), оскільки старші семінаристи закінчували навчання, а нові, молодші, вступивши до семінарії, поступово долучалися до діяльності у «Слові».

2007 року головним редактором часопису «Слово» став випускник нашої семінарії доктор філософії Олег Шепетяк. Це, якщо так можна сказати, вже четверте покоління редколегії часопису, котре є чинним дотепер, за винятком тих семінаристів, які закінчили навчання. До числа сьогоднішньої редакційної спільноти входять: Сергій Паламарчук, Роман Кіх, Микола Витівський, Ростислав Приріз, Дмитро Сенейко, Олег Бісик, Андрій Кітик, Роман Славич, Михайло Балко, Антон Борис, Петро Сюсько, Володимир Богенчук, Петро Маковецький. Кандидатами на заміну випускників є Іван Савчук, Микола Циб, Роман Назар.

Істотний внесок у розвиток часопису вклали віряни, котрі були літературними редакторами. До них належать викладач семінарії Ігор Шумей, філологи Іванна Рижан, Ігор Войтко і Уляна Міщук (теперішній літературний редактор). Щира подяка їм!

Кілька рядків про діяльність редколегії

Діяльність учасників спільноти часопису «Слово» відбувається наступним чином. Існує постійне фіксоване членство в редколегії, котра регулярно перед випуском нового числа і за необхідності збирається на обговорення попередніх публікацій і визначення теми наступного номеру, і тоді хтось бере на себе відповідальність написати статтю, інші – зібрати необхідну інформацію чи знайти й опрацювати цікавий матеріал для опублікування. До речі, на останніх зборах, вирішивши присвятити це число часопису 10-річчю «Слова», члени редколегії урочисто проголосили своїм небесним покровителем св. євангелиста Йоана Богослова, котрий є для кожного з нас прикладом і вчителем щодо проповідування Слова Божого.

«Слово» – релігійно-суспільний часопис

Ректор Дрогобицької Духовної Семінарії о. д-р Мирон Бендик у статті «Дитя росло літами і ласкою», присвяченій 10-річчю семінарії, зазначав: «часопис “Слово” маємо намір розвинути до рівня серйозного богословського періодичного видання». Проте цей намір не зреалізовано, оскільки «Слово» від початку свого існування є релігійно-суспільним часописом. Окрім того, на думку редколегії, зусиллями семінаристів нелегко створити богословський часопис спарвді високого рівня, бо ж дописувачами чи укладачами матеріалу є студенти семінарії, а не вчені-богослови. Однак у журналі є рубрика «Вісник УБНТ», в котрій вже кілька номерів поспіль друкуються доповіді членів Дрогобицького осередку Українського Богословського Наукового Товариства (на жаль, у цьому числі «Слова» вона відсутня). Ця рубрика, можливо, стане поштовхом до створення окремого

богословського видання нашої семінарії спільно з УБНТ. Це й може бути реалізацією задуму про серйозне періодичне богословське видання. Зазначимо, що навіть за таких обставин маємо намір залишити в «Слові» рубрику, в якій поміщались би одна-дві статті такого характеру.

Дещо про актуальність матеріялів часопису

На сьогоднішній день є вельми актуальним розгляд суспільних проблем в релігійному ракурсі. Серед круговерті продукції сучасних ЗМІ лідерство наполегливо здобувають недруковані способи (Інтернет, телебачення, радіомовлення). Та й загалом, писати і читати сьогодні чомусь стає не модно. Взнявши до уваги надзвичайно інтенсивний розвиток новітніх інформаційних технологій, засобів масової інформації, можемо зрозуміти, наскільки важливо зберегти чистоту і святість так званого друкованого слова. Не секрет, що існуючі друковані видання (як й інші ЗМІ) не завжди подають правдиву, гідну людини інформацію, не говорячи вже про присутність в них християнського духу любови, взаємопошани тощо. І всі ці видання функціонують, звичайно ж, в суспільстві. Найбільшу популярність має розгляд саме соціальних, особистих і релігійних питань, а друкована продукція не тільки торкається проблем, але й подає способи їх «вирішення», часто дуже прості й доступні. Ось тому християнський релігійно-суспільний часопис (і не тільки «Слово») має шанс і місію прикластися до плекання друкованого слова і наповнення його Євангелієм, вкладаючи в нього не просто цікаву інформацію, але «добру новину» для душі, яка допоможе християнинові далі крокувати шляхом віри.

Сергій ПАЛАМАРЧУК